

Φωνή Κυρίου: Ο τελευταίος που γίνεται πρώτος

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

14 Νοεμβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3572)

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΩΤΟΣ

Ὁ Θεός, ὅταν δημιουργήσῃ τὸν ἄνθρωπο, τὸν ὅρισε νὰ ἐξουσιάζῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν προφυλάσσῃ ἀπὸ τὸ κακὸ καὶ τὴ φθορά. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἐπέλεξε νὰ εἶναι μέρος τῆς φθορᾶς ἀμαρτάνοντας, ἀκολουθώντας δηλαδὴ τὸν δρόμο τῆς αὐτοθέωσης καὶ ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὴ σχέση μὲ τὸν Θεό. Ἡ ἐξουσία ἐπὶ τοῦ κόσμου ἔγινε πάλι καὶ ἀγώνας ἐπιβίωσης, ἔγινε ἀγώνας ἐπιβολῆς τοῦ ἀνθρώπου στὸν συνάνθρωπο. Ἐπρεπε νὰ γίνῃ ἄνθρωπος ὁ Θεός, γιὰ νὰ βρεῖ ἡ ζωὴ τὸ ἀληθινὸ τῆς νόημα. Κι αὐτὸ συνεπάγεται τὴν ἀγάπη στὸν πλησίον μας, τὸ νὰ σηκώνουμε ὁ ἓνας τὸν σταυρὸ τοῦ ἄλλου καὶ νὰ πορευόμαστε πρὸς τὴν

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ](#) τὴ Φωνὴ Κυρίου τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ - ὅπως αὐτὴ διεμοιράσθῃ σε ὅλους τοὺς ιερούς ναοὺς τῆς ἐλληνικῆς επικράτειας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κατὰ τὴν 14η Νοεμβρίου 2021.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΩΤΟΣ

Ὁ Θεός, ὅταν δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο, τὸν ὅρισε νὰ ἐξουσιάζει τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν προφυλάσσει ἀπὸ τὸ κακὸ καὶ τὴ φθορά. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἐπέλεξε νὰ εἶναι μέρος τῆς φθορᾶς ἁμαρτάνοντας, ἀκολουθώντας δηλαδὴ τὸν δρόμο τῆς αὐτοθέωσης καὶ ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὴ σχέση μὲ τὸν Θεό. Ἡ ἐξουσία ἐπὶ τοῦ κόσμου ἐγίνε πάλι καὶ ἀγώνας ἐπιβίωσης, ἐγίνε ἀγώνας ἐπιβολῆς τοῦ ἀνθρώπου στὸν συνάνθρωπο. Ἐπρεπε νὰ γίνε ἄνθρωπος ὁ Θεός, γιὰ νὰ βρεῖ ἡ ζωὴ τὸ ἀληθινὸ τῆς νόημα. Κι αὐτὸ συνεπάγεται τὴν ἀγάπη στὸν πλησίον μας, τὸ νὰ σηκώνουμε ὁ ἓνας τὸν σταυρὸ τοῦ ἄλλου καὶ νὰ πορευόμαστε πρὸς τὴν ἀνάστασή μας, δηλαδὴ πρὸς τὴν ὑπέρβαση τῆς φθορᾶς μας, ἡ ὁποία θὰ ὁλοκληρωθεῖ μὲ τὴν ὀριστικὴ κατάργηση τοῦ θανάτου στὴ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου. Μέχρι τότε μία αὐθεντικὴ ὁδὸς ὑπάρχει: αὐτὴ τοῦ νὰ θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας «ἐσχάτους», τελευταίους.

Ἐσχατος ὁ κάθε χριστιανός

«Δοκῶ ὅτι ὁ Θεός ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανάτιους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις» (Α' Κορ. 4, 9), γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στοὺς Κορινθίους· μοῦ φαίνεται πῶς ὁ Θεός σ' ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἔδωσε τὴν ἐλεεινότερη θέση, σὰν νὰ εἴμαστε καταδικασμένοι νὰ πεθάνουμε στὴν ἀρένα. Γιατί γίναμε θέαμα γιὰ τὸν κόσμον, γιὰ ἀγγέλους καὶ γιὰ ἀνθρώπους. Ὁ λόγος αὐτὸς ἴσχυσε καὶ γιὰ τὸν σήμερα ἐορταζόμενο ἀπόστολο Φίλιππο, ἀλλὰ ἰσχύει γιὰ τὸν κάθε χριστιανό, ὡς μαθητὴ καὶ συνεχιστὴ τῶν Ἀποστόλων. «Ἐσχατοι» κληθήκαμε νὰ εἴμαστε, δηλαδὴ πιστοί, διάκονοι καὶ ἐπιθανάτιοι, κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγο.

Ἐμπιστοσύνη καὶ προθυμία

Πιστός εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος ἐμπιστεύεται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ